

Mezőköbölküti sorok

Hiába — nem hiába

Sokan használnak manapság úgynevezett villanypásztort, azaz az állatok legeltetésének területét bekerítik olyan vezetékkel, melyben kis feszültség van. Ha az állat hozzáér, kis csípést érez, de hamar megtanulja, hogy ahhoz nem kell hozzáérni, addig lehet csak elmenni. Ezt az ember, aki értelmes, gondolkodó lény nem tanulja meg ugyanennyire hamar, sőt, sok esetben nem tanulja meg egyáltalán. Sőt, csak az ember rendelkezik azzal a furcsa és sokszor érthetetlen tulajdonsággal, hogy valamit elméleti szinten ismer, tud, igaznak tart, de a gyakorlatban homlok-egyenest ellentétesen cselekszik.

Az utóbbi hetekben, a mai gyors és lát-

ványos hírközlésnek is köszönhetően sok nyomorúságot láthattunk. Bizony könny szökki a szemünkbe, amikor látjuk, hogy a vihar, az áradás, vagy a tűz milyen károkat tesz pillanatok alatt, emberek vesztik el mindenüket, amit egy élet fáradságával sikerült megszerezniük. Érezzük, tehetetlenek vagyunk, és az is világos, hogy ezek a javak múlandók, földiek, bizonytalanok. Szükségünk van ezekre a mindennapi élethez, de legtöbbször olyan értékeket halmozunk,

(Folytatás a 2. oldalon)

Diakónia

– az egyház ismertetőjele

Református hitvallásunk szerint az igaz egyház egyik ismertetőjele a diakónia, azaz a szeretetszolgálat. Sajnos, olyan sok nyomorúság van világunkban, és lehetőségeink annyira korlátozottak, hogy nem tudunk sem olyan sok embernek, közösségnek, sem pedig olyan mértékben segíteni, ahogyan szeretnénk, és szükséges lenne.

Az utóbbi időben megsaporodtak a segélykérések. Szinte mindenikre szeretnénk válaszolni, de sajnos nem mindig van erre lehetőségünk. Amikor azonban ezt megteesszük, mindig hálásak vagyunk Istennek azért, hogy gondot visel életünkről, és még mindig egy kicsit másokon is tudunk segíteni. A presbitérium határozata alapján ebben az évben három helyre küldtünk szerény lehetőségeink szerint kisebb összeget: egy Szerbiában élő kicsi magyar gyülekezetnek a templomuk javításához küldtünk száz eurót, a magyarországi árvízkárosultak megsegítésére kétszáz lejt, a magyarnemeyei harangozó feleségének költséges szívműtétéhez száz lejt. Mindezt nem dicsekvésként említjük, hiszen nincs mivel dicsekednünk, Isten adta mindazt, amink van. Azért említjük, hogy a pénzbeli segítség mellé kérjük mindenkinek az imádságát is, a magyar templomokért, az árvízkárosultakért, a betegek gyógyulásáért.

K o n f i r m á c i ó

A konfirmáció hagyománya az református egyházban, a 17. században, Németországban ill. Svájcban alakult ki a pietizmusnak, ennek a gyakorló keresztény kegyességre nagy hangsúlyt fektető vallásos irányzatnak a hatására.

Magyarországon a 18. század közepétől terjedt el általánosan.

Polgári értelemben 18 éves korától számít nagykorúnak valaki. A gyülekezeti tagság szempontjából ez a határ a konfirmáció, noha egyházi tisztségviselésre az ő esetükben is csak a 18 évet betöltött személy választható meg.

Ünnepélyes keretek között a gyülekezet nagykorú tagjává fogadják a gyerekeket, akik ezután részesülhetnek az úrvacsora szentségében.

A konfirmáció latin szó, jelentése: megerősítés.

Az egyházi konfirmáció esetében a Szentlélektől kérjük a Jézusban, mint Isten fiában való hit megerősítését. Mivel a szülők és keresztszülők fogadalmat tettek a gyerek megkeresztelésekor arra, hogy hitben nevelik őt, ezért el kell, hogy jöjjön annak az ideje, amikor maga is megismeri a keresztény hit alapvető igazságait, és tudatosan vállalja egyházhoz tartozását.

(Folytatás az 1. oldalról)

melyek nem teszik életünket valóban tartalmassá. Ha ilyen nyomorúságot látunk, néha még azt is ki-mondjuk, hogy igen, nem a múlandó földi javak jelen-tik az élet lényegét. De másnap már újra kezdjük a rohanást, ismét nem kímélünk fáradságot, erőfeszítést, hanem törtetünk, akarunk, gyűjtünk. És sajnos, sokszor úgy tesszük mindezt, hogy közben nem ma-rad időnk imádságra, nem kérdezzük, hogy vajon Isten is jónak látja-e céljainkat, nem fontos az sem, hogy esetleg milyen árat

kell fizetni lelkiekben, emberi kap-cso-latok szintjén mind-

azért, amit pillanatnyilag mindennél fontosabbnak tartunk. Az itt idé-zett zsoltár azzal a kijelentéssel kezdődik, hogy ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak annak építői. Tudjuk, mondják sokan, nincs kétségünk afe-lől, hogy Isten áldása nélkül nem lesz örömünk még akkor sem, ha megvalósítjuk emberi céljainkat, tud-juk, hogy semmit nem viszünk magunkkal, tudjuk, hogy minden múlandó. Tudjuk, minden világos előt-tünk, pillanatok alatt odaveszhet minden, vagy ha olyan nehézség jön életünkben, akkor pillanatok alatt már nem fontos és nem örvendünk semminek, amit addig annyira kívántunk. Tudjuk, és mégis. Az állat ismeri, hogy meddig mehet, hol a legelő vége, hol

nem érdemes tovább menni, de mi emberek, akik még tudjuk is, sokszor úgy ébredünk, és úgy indulunk egy új nap felé, hogy mindaz, amit tudunk, az nem szá-mít, csak megyünk, automatikusan, mintha valami kényszer vezetne, és gondolkodás, imádság, lelki ve-zetés nélkül rohanunk a ránk váró feladatok megtevésére. Vajon nem hiába fáradozunk sokszor?

Két olyan igét is említsünk, két olyan fáradozást, mely nem

hiába történik. Ézsaiás köny-ve 65. részé-ben Isten az ő népének

helyreállításáról beszél, arról az

időről, amikor már nem saját kicsinyes céljaikért fá-radoznak, hanem Istentől fogadják a vezetést, ál-dást, az Ő szolgálai lesznek. Erre az időre mondja az Úr, hogy akkor majd nem hiába fáradoznak, azaz fáradozásuknak meglesz az eredménye, az áldása.

Pál apostol, megtérése után egész életét Krisztusnak szentelte, fáradságot nem ismerve hirdette az evan-géliumot, alapította a gyülekezeteket, levelezése és személyes jelenléte által gondozta Isten nyáját. Ő írja, visszatekintve mindarra, amit általa Isten csele-kedett, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. Abban is bizonyos, hogy eltévedett számára az élet koronája. Hiába, vagy nem hiába, Istennel, veze-tése alapján, áldásával, vagy ezek nélkül? És te?...

Hiába néktek korán felkelnetek, későn fekvődnötök, fáradsággal szerzett ke-nyeret ennetek! (Zsoltár 127,2)

A II. Helvét Hitvallás

XIV. fejezet • A bűnbánat és a megtérés (folytatás)

Krisztus szolgálai megbocsátják a bűnöket. Így békítenek meg Istennel, így bocsátják meg a bűnöket, így nyitják meg a mennyek országát és vezetik be oda a hívőket. Nagy különbség van köztük és azok között, akikről ezt mondta az evangéliumban az Úr: Jaj néktek, törvénytudók! mert elvettétek a tudománynak kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok.

Hogyan oldoznak fel a lelkipásztorok. Tehát akkor oldozzák fel helyesen és hathatósan a bűnösöket a lelkipásztorok, ha hirdetik a Krisztus evangéliumát és benne a bűnök bocsánatát, amely minden egyes hívőnek ígértetik, mint ahogy mindnyájan elnyerték a keresztséget is, és ha bizonyosságot tesznek arról, hogy ez minden egyes hívőre külön-külön vonatkozik. És nem hisszük, hogy ez a feloldozás azáltal hatásosabbá lesz, ha valakinek a fülébe vagy a feje fölött külön elmormolják. Úgy véljük mégis, hogy szorgalmasan hirdetni kell az embereknek a Krisztus vérében való bűnbocsánatot és figyelmeztetni kell őket egyenként, hogy rájuk vonatkozik a bűnbocsánat.

Imasarok

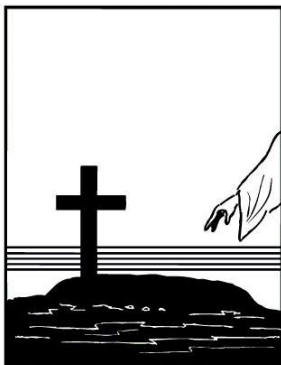
Várván vártam az Urat, és lehajolt hozzám, meghallgatta imádságomat az ő szent templomából kegyelmes-sége szerint. Mély nyomorúságból hozott vissza engem, megsokasította felettem csudálatos dolgait és felmagasztalta az ő szent nevét. Ellenségeim lemondtak gonosz terveikről és hamisságuk az ő fejükre hullott vissza. A verembe, amelyet nekem ástak, ők maguk estek bele; elteltek szégyennel és háborgással. Püspökségüket más kapja meg. Aki téged félnek, meglátják az én nyomorúságomat és örvendeznek benned. A te karjaidnak hatalmát magasztalják mindenekfelett, mivel nagy dolgokat cselekedtél, és szent nevedet áldják örökkön örökké. Én is azért benned bízom, Uram, teljes szívvel és elbeszéltem minden csodádat. Örvendezem, és zsoltárral dicsérem szent neved, és ujjongok könnyörületességeden: hogy Te vagy a mi Istenünk, aki bár minden nap engeded ránk nehezedni a bűnnek súlyát, mégis nekünk adod az üdvösséget. Áldjad én lelkem az Urat, és mindaz, ami bennem van, az ő szent nevét. Az Úrban dicsóítottassék meg a lelkem, hogy meghallják a kesergők és örvendezzenek. Legyen dicsősé az én Uramnak és magasztaljuk az ő szent nevét, a föld középpontjától annak végső határáig hangozzék az ő nevének dicsérete. És most, Uram Istenem, ne hagyd el engem az én szolgaságom idején, újítsd meg az én éveimet, mint a sásét. Ne csak az utat készítsd el, amelyen járjak, hanem taníts meg engem, a Te szolgádat, akaratomra, szent nevedért, mert nélkülöd, Uram, semmit sem tehetek. Amen.

Illésházy István (1541-1609)

Három temetés volt 2009-ben

Az elmúlt esztendőben három alkalommal szóltak a harangok temetésre. Három férfitestvérünk távozott közülünk:

- * **Kiss Dániel** testvérünk már évek óta tolószékbe kényszerült, felesége és gyermekei fáradságos, de szeretettel végzett gondozására szorult. Nehéz volt elviselnie, az egykor aktív életmód után a mozdulatlanságot és tehetetlenséget. Megpróbáltatásai tavaly júliusban értek véget, amikor Isten elszólította őt. Temetésére július 27-én került sor, a vigasztalás ígéje a Róm. 15,1-5 alapján szólt gyászoló szereteteihez: az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk.
- * **Moldován György** testvérünk temetésére augusztus 22-én került sor. Isten hosszú élettel áldotta meg, az utóbbi hónapok betegsége, szenvedése idején hitvese és gyermekei vették körül szeretetükkel. Utolsó napjaiban is arról tett bizonyosságot, hogy nem csalódott soha Istenben, mindent az Úrnak köszönt meg, és bizonyos volt abban, hogy Megváltónk ígérete az örök életről a halál kapujában is reménységre indít mindenkit. 83 évet élt, a vigasztaló ige a Filippi 4,6 -7 alapján szólt: Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.
- * **Rigó György** testvérünk is tolószékben töltötte utóbbi éveit, ideje legnagyobb részében egyedül. Csak 63 évet élt, nem kevés volt életében a küzdelem, nehézség, változások. Temetésén, november 7-én Isten ígéje a gyászolókat szólította meg, a 17. Zsoltár alapján: Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet!

Minden gyászoló testvérünknek Isten vigasztalását kérjük, az Úr ígéretei és az Ő Lelkének ereje győzzön meg mindenkit arról, hogy Isten Országában valóban nem lesz fájdalom, gyász, könnyhullatás, és mindnyájan, akik hiszünk Isten Fiában ezzel a reménységgel siratjuk el szeretteinket, hogy aki a Fiú, azé az élet, mert örök életet adott nekünk az Isten. Gyülekezetünk minden tagját biztatjuk arra, hogy egymásért imádkozzunk, a gyászolóknak pedig különösen kérjük Isten vigasztalását.

A kegyelem Isten válasza
mindazoknak, akik segítségre
szorulnak, a hit pedig a
mi válaszuk az ő felkínált
kegyelmére.
U. Furier

2010.
06.05.

A kánai menyegző

Fábi

A kánai menyegző— Lakatos Fábian rajza

Gyülekezetünk emlékkönyvében olvasható:

Adja Isten, hogy legyen még sok ilyen szép alkalom, amikor a falu népe találkozhat egymással és azokkal, akik máshol élnek, felelevenítve a múltat, a régi ismeretségeket újra keltve. Isten áldása legyen e falun, ami szülőfalunk, és szüleinken, hogy hosszú ideig legyen ahova hazajöjünk. Mindig szeretettel gondolok Mezőköbölkútra.

Lakatos Lajcsi
2006. június 11-én.

Közeledő programok:

- * Június 26-27-én a kórus néhány tagjával Dél-Romániába utazunk egy találkozóra. Ezért június 27-én délután egy órától lesz istentisztelet, a mátéi lelkipásztor * szolgálatával.
- * Isten segítségével ebben az évben is sor kerül a gyermekek részére a Vakációs Bibliahétre. Reméljük, a dátum nem változik, és megtarthatjuk a bibliahetet július 5—9 között.
- * Kisiskolásoknak kirándulást szerve-

zünk, július közepén. A kirándulás a parajdi sóbányába és a szovátai fürdőtelepre lesz, az árát nagyrészt a külföldiek támogatásából fedezzük.

Fiataloknak is szervezünk egy kirándulást, ennek is lesz támogatása, úgy, hogy csak kis részt kell fizetni a költségekből. Valószínű, hogy július második felében megyünk, Nagyenyed, Gyulaféhevár, Déva, Vajdahunyad, Torda lesznek a főbb állomásai az utazásnak.

Konfirmációra

Bódás János

Meghallgattuk ajkatok szent fogadásait.
Bár Lélek szólt volna benne,
s igaz, tiszta hit!
Zúgtátok a harci dalt, mely
gyűjt és elragad:
„Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt!”

...
Zsenge ifjak, gyenge lányok,
bárcsak lelkesen
Krisztus útján járhatnátok
mindig győztesen!
Út, Igazság, Élet Ő s nincs benne tévedés,
nélküle a boldogsághoz
kincs, tudás kevés.

Véle járva nem kísérhet
szégyen és kudarc.
Átala lesz szép az élet,
Lelkesült az arc.
Tettetekből ne teremjen
könny, szitok, se vád,
szolgáljátok Istent, embert
és a nép javát.

...

Mezőköbölkúti Református Egyházközség

Postacím: 427161 Fintínița nr. 155, jud. Bistrița—Năsăud

Romtelecom: +40 (0)263 356509

Vodafone: +40 (0)722 582306

E-mail: kovacs.j.istvan@gmail.com

Web: <http://www.parokia.hu/lap/mezokobolkut/>